

náš milovaný prorok, president Thomas S. Monson, řekl: „Myslím, že Spasitel nám říká, že dokud neztratíme sami sebe ve službě druhým, náš život má jen malý význam. Ti, kteří žijí jen pro sebe, nakonec uvadnou a obrazně řečeno svůj život ztrácejí, zatímco ti, kteří ztrácejí sami sebe ve službě druhým, rostou a vzkvétají – a tím si život zachovávají.“⁸

Zapáté – odpouštějte druhým a nesnažte se svalovat vinu za svou situaci na ně. Někdy se nám chce říci: „Kdyby to neudělali, tak bych pak tak nezareagoval.“ Přirozený člověk má sklon svalovat vinu na někoho jiného, aby tak nebyl odpovědný za své jednání.

Spasitel pohlédl na ty, kteří Ho přibíjeli ke kříži, a prosil svého Otce v nebi: „Odpust jim, neboť nevědí, co činí.“⁹ Nemohli bychom více odpouštět?

Když procházíme životními zkouškami, uchovávejme si věčný náhled, nestěžujme si, modleme se ještě usilovněji, služme druhým a navzájem si odpouštějme. Když toto budeme dělat, pak nám, kteří milujeme Boha, „[budou] všechny věci [napomáhat] k dobrému“.¹⁰ Vydávám posvátné a zaručené svědectví o tom, že náš Otec nás miluje a že poslal svého Syna, aby nám ukázal a připravil cestu. Trpěl, zemřel a byl vzkříšen, abychom mohli žít, a přeje si, abychom „mohli mít radost“,¹¹ i během životních zkoušek. To říkáme ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. 2. Nefi 2:11.
2. Římanům 8:28.
3. Lukáš 22:42.
4. 1. Nefi 19:9.
5. Lukáš 22:44.
6. Mosiáš 24:14.
7. Nauka a smlouvy 19:16.
8. Thomas S. Monson, „Co jsem dnes pro někoho udělal?“, *Liabona*, listopad 2009, 85.
9. Lukáš 23:34.
10. Římanům 8:28.
11. 2. Nefi 2:25.

Starší Gregory A. Schwitzer

Sedmdesátník

Rozvíjejme dobrý úsudek, ale neodsuzujme druhé

Dobrý úsudek nepotřebujeme jen pro porozumění lidem, ale také když činíme rozhodnutí, která nás často povedou buď k Nebeskému Otci, anebo od Něj.

Žijeme ve světě, v němž od nás mnoho situací vyžaduje, abychom vynášeli často nelehké soudy. Přičemž Spasitel nám dal příkázání, abychom své bližní „nesoudili“.¹ Jak to můžeme udělat, a přitom si ve světě plném klamu a zkaženosti uchovat dobrý úsudek? Musíme dobře vážit důležitá rozhodnutí, která činíme v každém období života; když si volíme přátele, hledáme věčného společníka nebo když si vybíráme povolání, které nám umožní postarat se o rodinu a sloužit Pánu. I když nás Spasitel požádal, abychom druhé neodsoudili, očekává, že použijeme dokonalý úsudek.

Možná se nám často stává, že nad druhými vyneseme rychlý soud, který může proměnit nebo pozměnit náš vzájemný vztah. Chybný úsudek je často utvářen díky nedostatku informací nebo proto, že nedokážeme nahlédnout pod povrch toho, co vidíme.

Například se často vypráví příběh o tom, jak Ježíš navštívil Marii a Martu,

které žily s bratrem Lazarem v Betany. Mistr je navštěvoval rád, neboť si u nich mohl odpočinout a těšit se z prostředí spravedlivého domova. Při jedné Jeho návštěvě se Marta věnovala právě jídlu a Maria se rozhodla posadit Mistrovi k nohám a naslouchat Jeho slovům.

„Ale Marta pečlivá byla při mnohé službě. Kteráž přistoupiš, řekla: Pane, nemáš-liž o to péče, že sestra má nechala mne [samotnou] sloužiti? ...

A odpověděv, řekl jí Ježíš: Marta, Marta, pečlivá jsi, a rmoutíš se při mnohých věcech.

Ale jednohoť jest potřebí. Mariat dobrou stránku vyvolila, kteráž nebude odjata od ní.“²

Tento příběh, který je často používán v nedělních lekcích, vrhá na Martu špatné světlo, pokud se týká její víry. Máme však další příběh o této šlechtné ženě Martě, který nám umožňuje lépe nahlédnout do hloubky jejího porozumění a svědectví. Stalo se to, když Spasitel přišel, aby jejího bratra Lazara

vzkřísil z mrtvých. Tentokrát to byla Marta, která spěchala naproti Ježíšovi, „jakmile uslyšela“, že přichází. Když se potkali, Marta Mu řekla: „Vím, že cožkoli požádal bys od Boha, dá tobě Bůh.“

Kristus se poté s Martou podělil o mocnou nauku týkající se vzkříšení, když řekl:

„Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, byť pak i umřel, živ bude.

A každý, kdož jest živ, a věří ve mne, neumřet na věky. Věříš-li tomu?“

Marta dala v odpověď své mocné svědectví: „Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že jsi ty Kristus, Syn Boží, kterýž měl přijíti na svět.“⁴³

Jak často bývá Marta mylně považována za člověka, kterého více zajímají skutky než záležitosti Ducha? Avšak svědectví, které projevila, když strádala smrtí bratra, jasně ukazuje hloubku jejího porozumění a její víry.

Mnoho sester často slyší první příběh a přemítá, zda se podobají Marii nebo Martě, ale pravda spočívá v poznání celého člověka a ve schopnosti dobře usuzovat. Když Martu lépe poznáme, zjistíme, že byla ve skutečnosti hluboce duchovní bytostí, která měla výrazné a smělé svědectví o misii Spasitele a o Jeho božské moci nad životem. Chybné posouzení Marty může způsobit, že pravou podstatu této

nádherné ženy vůbec nepochopíme.

Jako mladý lékař jsem se z vlastní zkušenosti naučil důležité lekci o vynášení ukvapených soudů. Když jsem jednou sloužil noční službu na pohotovosti, přišel tam mladý muž se svou manželkou, kterou sužovaly prudké bolesti. Z jejich oděvu a nečistého zjevu bylo snadné poznat, že nežili spořádaným životem. Vlasy měl dlouhé a neudržované. Jejich oblečení nebylo už dlouho prané, a ve tvářích měly vepsány následky nespořádaného života.

Po vyšetření jsem si k němu přisedl, abych mu vysvětlil příčinu potíží a způsob léčby. Pohlédl na mě očima plnými hluboké lásky, jaká se jen tak nevidí, a se vši láskou milujícího manžela se zeptal: „Pane doktore, bude moje drahá žena v pořádku?“ V té chvíli jsem pocítil svědectví Ducha, že tento muž je dítětem Božím, a v jeho očích jsem spatřil záblesk Spasitele. Tento muž projevoval skutečnou lásku, a já jsem ho posoudil špatně. Tato lekcce mě navždy poznamenala.

Dobrý úsudek nepotřebujeme jen pro porozumění lidem, ale také když činíme rozhodnutí, která nás často povedou buď k Nebeskému Otci, anebo od Něj. Když se ohlédnou za svým životem, vidím mnoho okamžiků, v nichž by mě i malá změna směru, založená na chybném úsudku, odvedla daleko od místa, na kterém mě Pán chtěl mít – rozhodnutí založit rodinu ještě při studiu, být aktivním ve všech aspektech evangelia, platit desátek a oběti i při velmi omezeném příjmu a přijímat povolání i v těžkých obdobích mi pomohla naučit se více o přinášení oběti. Když v životě uplatňujeme úsudek světa na to, co má být duchovním rozhodnutím, přicházíme o mnohá požehnání.

Lidé, kteří si vypěstovali dobrý úsudek, mají mnoho typických vlastností.

Rád bych vám nabídl čtyři rady pro vypěstování dobrého úsudku při rozhodování.

Zaprvé – uveďte svá osobní měřítka do souladu s evangeliem Ježíše Krista. Člověk nemůže být dobrým soudcem, aniž by přitom čerpal z evangelia Ježíše Krista. Je známo, že evangelium již dlouho úspěšně vede lidi ke štěstí. Některé světské názory nechávají na lidstvu, aby se pokusilo určit si měřítka vlastní. Kvůli tomu slyšíme výrazy jako „nová morálka“. Tento výraz je zcestný! Morální zásady jsou věčné a nemění se; a my se nemáme pokoušet najít nový způsob, jak si je vyložit. Tyto zásady byly pro mládež sepsány do brožurky *Pro posílení mládeže*. Tyto zásady jsou jasně v souladu s evangeliem Ježíše Krista a jejich platnost pokračuje i v dospělosti. Nám dospělým by možná prospělo si tuto brožurku prostudovat a uplatňovat její obsah v životě.

Zadruhé – naslouchejte poselství žijícího proroka. Kolika chybným finančním rozhodnutím by se dalo předejít, kdybychom naslouchali dlouholetým radám proroků, abychom se vyhýbali hazardnímu jednání, řídili se opatrným rozpočtem a vyvarovali se spotřebního dluhu? Kolik manželství by bylo zachráněno, kdybychom používali dobrý úsudek a vyhýbali se médiím vedoucím k závislosti na pornografii a následně zármutku? Každá generální konference a každý církevní časopis obsahuje rady proroků, které, když se jimi budeme řídit, nás povedou k dobrému úsudku. Když je opomíjíme, není pro nás omluva.

Zatřetí – naučte se naslouchat Duchu Svatému. Po křtu získáváme dar Ducha Svatého, ale často tento dar necháváme ladem a zapomínáme, že nám může pomoci s nejdůležitějšími

rozhodnutími našeho života. Pán nám dal tento dar, neboť věděl, že budeme v životě čelit obtížným rozhodnutím. Naslouchání Jeho hlasu je pro rozvoj dobrého úsudku nezbytné. Učit se naslouchat často vyžaduje tiché prostředí, v němž máme čas přemítat o tichém, jemném hlase, a naslouchat mu. Toto pokojné prostředí vytváříme jak vně, tak i uvnitř. Jde o víc než jen o vypnutí světské hudby nebo halasu jiných médií; znamená to také umlčet hluk hříchu, který nám může znít v duši. To otevírá cestu ke komunikaci s Duchem, kterou tolik potřebujeme.

Kristus řekl: „Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermutiž se srdce vaše, ani strachuj.“⁴ Pokoj, který pochází z naslouchání Duchu Svatému, odstraňuje ze života strach, že dospějeme ke špatnému úsudku.

Začtvrté – dodržujte příkázání.

Ochota dodržovat Boží příkázání nám otevírá cestu k mnoha slíbeným požehnáním. Kniha Mormonova není jen dalším svědectvím o Ježíši Kristu,

ale také kniha o následcích dodržování a nedodržování příkázání. Ve druhé kapitole První knihy Nefiovy Pán Nefimu řekl: „A nakolik budete zachovávatí má příkázání, bude se vám dařiti.“⁵

Tentýž slib zopakoval téměř každý významný prorok Knihy Mormonovy. Vznikl tak záznam historie, jenž vydává svědectví, že tato slova jsou pravdivá. A totéž poselství platí pro nás i dnes. Dobrému úsudku se nejlépe učíme a nejlépe ho uplatňujeme v mezích, které nám Pán stanovil příkázáními.

Vydávám svědectví, že když se budeme tvářit v tvář těžkým rozhodnutím řídit těmito pokyny, budeme lépe vědět, jak máme věci posuzovat. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Matouš 7:1. Viz také Matouš 7:1, poznámka pod čarou a v Překladu Josepha Smitha, kde nám Spasitel prikazuje, abychom nesoudili nespravedlivě.
2. Lukáš 10:38–42.
3. Viz Jan 11:20–27.
4. Jan 14:27.
5. 1. Nefi 2:20.

